

lutionaire Forhold som de, hvorunder man i 1848 decreterede Slesvigs Indlemmelse i det tydske Forbund. Hvorvidt jeg nu maatte have gjort Uret i at henlede Opmærksomheden paa den Deel af Sagen, skal jeg overlade til Andres Dom; jeg troer, at dette er en Smags- sag; men det skulde glæde mig, hvis det for Ministeriets Bedkommende var usornødent at henlede Opmærksomheden paa den Side, og navnlig tør jeg billigtvis vente den høitærede Premierministers Tilgivelse; thi han vil erindre i en tidligere Tid selv at have brugt Uttringer om Hertugdømmernes Forhold, som ikke ere saa aldeles beroligende med Hensyn til det Forhold, der her af mig er bragt paa Bane.

Tscherning: Jeg troer ikke, at vi noget Dieblit bør lade staae uimodfagt nogetfombestemt Tvivlsmaal om, at jo Kongen af Danmark, som Monarch i den danske Stat, maa have fuld Ret til at gjøre sine Krav gjældende paa Holsteen, i Henhold til den bestaaende Forsatning, uden mindste Hensyn til den Forbindelse, hvori Holsteen staaer til det tydske Forbund (En Stemme: Dersom han har Magt dertil!). Det ærede Medlem siger: Dersom han har Magt dertil. Ja, det er ganske vist, at der, hvor man ikke har Magt, der sætter man Retten tilside; men vi kunne ikke her spørge om Magten, men om Retten, og der kan ikke fra Holsteens Side være nogen lovlig Berettigelse til at føre den Art Prægravations- spørgsmaal for det tydske Forbund, som her har været Tale om. Skulde nogensombestemt Overtredelse af Regjeringen føre dertil, at det tydske Forbund ogsaa overtræder sin Ret i saa Henseende, saa er derved Dieblikket betegneth, da det maa staae klart for Alverden, at det danske Monarchie ikke kan organiseres som en Heelstat, saaledes som vi nu haabe det kan skee; da vil Dieblikket være kommet; men nu at opstille Hypotheseer, der gaae ud over den nærværende Retstilstand, det er Veien til at fremkalde For- dringer og Lanter, som maaskee ellers aldrig vilde opstaae. Vi maae protestere imod, at der existerer en saadan Ret. Den danske Monarch maa have sit fulde Herredømme

i Holsteen og udenfor Holsteens Grændser, naar han opfylder sine Forbundspligter. Der er i Forbundsforhandlingerne og i Forbundsbestemmelserne taget ganske særlige Hensyn til de Stater, som paa eengang ere i og udenfor Forbundet. Det er en vanskelig Stilling; men den er tilstede, og den er ikke alene tilstede for os, den er ogsaa tilstede for andre Stater, og den eksisterer for Stater, der ikke ere meget større end Danmark, navnlig for Holland. Saaledes som de andre Stater forholde sig i denne Sag, ville vi indtil videre være nødt til at forholde os, og vi kunne ikke betræde nogen anden Vej, og allerminst kunne vi gjøre det i dette Dieblit.

Hasle: Der er faldet nogle Uttringer i Salen, som syntes at antyde, at de, der ville stemme mod dette Forslag, derved lagde for Dagen, at de ikke for Alvor meente at ville fremme Fællesforsatningen. Det er Uttringer, mod hvilke jeg for mit Bedkommende maa protestere; thi jeg har stemt for Grundlovsforandringen, og det er ogsaa min alvorlige Agt, paa enhver Maade, der staaer i min Magt, at fremme Fællesforsatningen; men desuagtet troer jeg, at jeg meget godt kan stemme mod det nu foreliggende Forslag. Jeg troer ikke, at man med Rette skal kunne sige, at vi modarbejde Fællesforsatningen, fordi vi i dette Tilfælde vægre os mod, at Holsteens og Lauenborgs særlige Anliggender sammenblandes med vore. Der er sagt af en æret Taler, at han i det Hele taget var enig med os, som vilde stemme mod dette Undringsforslag, men at han meget bevaagedes til at stemme for det paa Grund af Regjeringens Optraeden i denne Sag. Jeg paaskønner sandelig Regjeringens Optraeden i denne Sag, og jeg erkjender det for at være en fuldkommen constitutionel Fremgangsmaade af Regjeringen, men netop paa Grund af den Maade, hvorpaa Regjeringen er optraadt her i Salen med dette Forslag, og paa Grund af den Maade, hvorpaa Forslaget er filet, troer jeg, at Ingen kan antage, at Nogen af os vil vise Mistillid mod Regjeringen ved at stemme mod Forslaget.